

full dominical

Església de Menorca

Número 2049 - Any XL - 7 novembre 2021

“Viure la missió és cultivar els mateixos sentiments de Jesús i creure amb Ell que qui és al meu costat és el meu germà i la meva germana. Que el seu amor desperti el nostre cor i ens faci a tots deixebles missioners”.

(Papa Francesc)

paraules del bisbe

TRANSMISSORS DE LA BELLESA DE DÉU

† Francesc, bisbe de Menorca

Benvolguts germans:

El Déu en qui creim els cristians no sols és bo i veritable, sinó que també és font d'una bellesa immensa, que és capaç de satisfer les nostres vides i d'omplir-les d'un goig inefable i profund. Sí, Déu és la bellesa sense límits; no la bellesa superficial, que atordeix la mirada, sinó l'autèntica, que obre el cor a la nostàlgia, al desig profund de sortir de si mateix. Déu és la font de qualsevol bellesa. En un testimoni comovedor, Sant Agustí expressava aquesta atracció de Déu i es lamentava dient: “Tard et vaig estimar, Bellesa tan antiga i tan nova, tard et vaig estimar!”. I afegia: “ara t'anhel; et vaig provar, i ara sent fam i set de tu; em vas tocar, i vaig desitjar amb ànsia la pau que procedeix de tu” (Confessions 10, 27).

Aquesta immensa i inabastable bellesa de Déu ens és accessible de moltes maneres. Queda reflectida en la bellesa de la creació, tant del meravellós món de la naturalesa com d'aquesta criatura extraordinària que és l'ésser humà. Es manifesta també en la bellesa del Fill de Déu i de l'Evangeli que Jesús va predicar, que per això resulta sumament atractiu per a l'ésser humà. La bellesa de Déu apareix d'una manera singular en la vida de la Mare de Déu i dels sants,

que és transparència de l'amor de Déu i reflex nítid del seu rostre. Contemplem també aquesta bellesa en la vida de la gràcia, quan la nostra ànima es va transformant i conformant a la imatge de Déu. També queda reflectida, d'alguna manera, en la bellesa de la litúrgia, amb la qual celebrem l'amor de Déu i en l'immens patrimoni artístic que guarda i conserva l'Església.

Per a acostar-se a Déu no basta seguir el camí del coneixement i de l'amor. Cal

“...Aquesta immensa i inabastable bellesa de Déu ens és accessible de moltes maneres. Queda reflectida en la bellesa de la creació, ...”

recórrer també el camí de la bellesa, la “via pulchritudinis”. En el recent Directori per a la catequesi es diu que “la catequesi no és, sobretot, la presentació d'una moral, sinó l'anunci de la bellesa de Déu, que pot ser experimentada, que toca el cor i la ment, transformant la vida” (n. 175). La bellesa és sendera que porta a la trobada amb Déu. Contemplar la bellesa provoca en nosaltres sentiments d'alegria, tendresa, plenitud i sentit, que ens ajuden a descobrir qui i com és Déu.

Us convid per això, en primer lloc, a deixar-vos seduir per Déu i per la bellesa immensa del seu rostre. Per a descobrir aquesta bellesa és necessari mirar-la desinteressadament, en silenci, per captar l'harmonia, la perfecció i plenitud que ella reflecteix. Una vegada que estem plens de la bellesa de Déu, podem acostar uns altres a aquest camí, amb l'ajuda de tots aquests llocs en els quals, d'alguna manera, es reflecteix la bellesa de Déu: l'art, la litúrgia, els símbols i paràboles, i moltes altres diverses formes de bellesa que es troben en el món (cf. EG 167). Amb el Papa Francesc podem orar dient: “Dóna'ns, Senyor, la santa audàcia de buscar nous camins perquè arribi a tots el do de la bellesa que no s'apaga” (EG 288).

la notícia

Jornada Mundial dels Pobres

El proper diumenge 14 de novembre celebrarem la Jornada Mundial dels Pobres, una crida a tornar la mirada a l'essència de l'Evangeli i a mostrar la nostra solidaritat amb les persones més pobres.

Amb aquesta Jornada, que es celebrarà per cinquè any consecutiu, el Papa Francesc convida a la comunitat cristiana a involucrar-se en l'experiència de compartir i acompanyar, de la generositat i la cura.

Els cristians no podem estar passius ni indiferents davant les injustícies i les situacions de vulnerabilitat que viuen tantes persones. Seguir

a Jesús implica escoltar, acollir i compartir. En el seu missatge per a la Jornada Mundial dels Pobres, el Sant Pare adverteix que amb la pandèmia ha augmentat molt el nombre de persones pobres, i ens recorda que ho

veim cada dia en les llargues files per entrar a un menjador social o per recollir aliments.

Ho hem vist també a la nostra Diòcesi amb l'augment de la demanda en el servei de repartiment d'aliments de les paròquies com d'ajudes per poder pagar serveis tan essencials com el lloguer i els subministraments de la llum i de l'aigua (Fons Diocesà de Solidaritat). Amb motiu d'aquesta Jornada, Caritas Menorca organitza per al proper diumenge una trobada de fraternitat, per a crear un espai de reflexió i de compartir (més detalls a l'agenda d'aquest Full Dominical).

Diumenge XXXII de Durant l'Any

Lectura del primer llibre dels Reis 17, 10-16

En aquell temps el profeta Elies se n'anà a Sarepta. Quan arribà a l'entrada del poble, hi havia allà una viuda que recollia llenya. Elies la cridà i li digué: "Duu'm per favor, una mica d'aigua per beure." Mentre l'anava a cercar, Elies la tornà a cridar i li digué: "Duu'm, també, un tros de pa." Ella respongué: "Per la vida del Senyor, el teu Déu, et jur que no en tenc gens. Només tenc un grapat de farina i una mica d'oli. Ara estava recollint aquestes branquetes i anava a fer pa per a mi i per al meu fill. Ens el menjarem, i després morirem de fam." Elies li respongué: "No tenguis por. Fé-ho tal com dius, però primer fé uns panet per a mi i dóna-me'l. Després ja en faràs per a tu i per al teu fill. Això diu el Senyor, Déu d'Israel: No es buidarà el pot de farina ni s'abaixarà l'oli de la gerra fins al dia que el Senyor enviarà la pluja al país." Ella va fer tal com Elies li havia dit, i durant molts de dies, tant ella com la seva família van poder menjar: no es va buidar el pot de farina ni s'abaixà l'oli de la gerra, tal com el Senyor ho havia dit per boca d'Elies.

Salm responsorial 145R: **Alaba el Senyor, ànima meva.****Lectura de la carta als cristians hebreus**

9, 24-28

Crist no ha entrat en aquell santuari, a imatge del vertader, fet per mà d'homes, sinó que ha entrat al cel mateix, i s'ha presentat davant Déu per nosaltres. El gran sacerdot, entra cada any al santuari amb una sang que no és la seva. Crist, en canvi, no s'ha d'ofèrir moltes vegades, altrament, hauria hagut d'anar sofrint la seva passió des de la creació del món. De fet no ha aparegut fins ara, a la fi dels temps, a oferir-se ell mateix una sola vegada com a víctima per abolir el pecat. Els homes morim una sola vegada, i després de la mort ve el judici. Igualment Crist va ser ofert una sola vegada, quan va prendre damunt ell els pecats de tots. Després tornarà a revelar-se, no ja per raó dels pecats, sinó per salvar aquells qui esperen el moment de rebre'l.

Lectura de l'evangeli segons sant Marc

12, 38-44

En aquell temps Jesús, instruint la gent, deia: "No us fieu dels mestres de la Llei. Els agrada passejar-se amb els seus vestits, i que la gent els saludi a les places, que els facin ocupar les primeres cadires a les sinagogues i els primers llocs a taula; devoren els béns de les viudes i, al moment de l'oració, per fer-se veure, es posen filactèries ben llargues. Són els qui seran jutjats més rigorosament." Estant assegut en el temple, davant la sala del tresor, Jesús mirava la gent que hi tirava diners. Molts de rics hi tiraven molt, però vingué una viuda pobre que hi tirà dues monedes de les més petites. Jesús cridà els deixebles i els digué: "Vos dic amb tota veritat que aquesta viuda pobre és la que ha donat més que tots; els altres han donat del que els sobrava, però ella, que ho necessitava per a viure, ha donat tot el que tenia."

Lectura del primer libro de los Reyes 17, 10-16

En aquellos días, se alzó el profeta Elías y fue a Sarepta. raspasaba la puerta de la ciudad en el momento en el que una mujer viuda recogía por allí leña. Elías la llamó y le dijo: «Tráeme un poco de agua en un jarro, por favor, y beberé». Cuando ella fue a traérsela, él volvió a gritarle: «Tráeme, por favor, en tu mano un trozo de pan». Respondió ella: «Vive el Señor, tu Dios, que no me queda pan cocido; solo un puñado de harina en la orza y un poco de aceite en la alcuza. Estoy recogiendo un par de palos, entraré y prepararé el pan para mí y mi hijo, lo comeremos y luego moriremos». Pero Elías le dijo: «No temas. Entra y haz como has dicho, pero antes prepárame con la harina una pequeña torta y tráemela. Para ti y tu hijo lo harás después. Porque así dice el Señor, Dios de Israel: "La orza de harina no se vaciará, la alcuza de aceite no se agotará, hasta el día en que el Señor envíe la lluvia sobre la tierra"». Ella se fue, hizo lo que le había dicho Elías, y comieron él, ella y su hijo. Ni la orza de harina se vació, ni la alcuza de aceite se agotó, como lo había dicho el Señor por medio de Elías.

Salmo responsorial 145R: **Alaba, alma mía, al Señor.****Lectura de la carta a los Hebreos** 9, 24-28

Cristo entró no en un santuario construido por hombres, imagen del auténtico, sino en el mismo cielo, para ponerse ante Dios, intercediendo por nosotros. Tampoco se ofrece a sí mismo muchas veces como el sumo sacerdote, que entraba en el santuario todos los años y ofrecía sangre ajena. Si hubiese sido así, tendría que haber padecido muchas veces, desde la fundación del mundo. De hecho, él se ha manifestado una sola vez, al final de los tiempos, para destruir el pecado con el sacrificio de sí mismo. Por cuanto el destino de los hombres es morir una sola vez; y después de la muerte, el juicio. De la misma manera, Cristo se ofreció una sola vez para quitar los pecados de todos. La segunda vez aparecerá, sin ninguna relación al pecado, para salvar a los que lo esperan.

Lectura del santo Evangelio según san Marcos

12, 38-44

En aquel tiempo, Jesús, instruyendo al gentío, les decía: «¡Cuidado con los escribas! Les encanta pasearse con amplio ropaje y que les hagan reverencias en la plaza, buscan los asientos de honor en las sinagogas y los primeros puestos en los banquetes; y devoran los bienes de las viudas y aparentan hacer largas oraciones. Esos recibirán una condenación más rigurosa». Estando Jesús sentado enfrente del tesoro del templo, observaba a la gente que iba echando dinero: muchos ricos echaban mucho; se acercó una viuda pobre y echó dos monedillas, es decir, un cuadrante. Llamando a sus discípulos, les dijo: «En verdad os digo que esta viuda pobre ha echado en el arca de las ofrendas más que nadie. Porque los demás han echado de lo que les sobra, pero esta, que pasa necesidad, ha echado todo lo que tenía para vivir».

Donar el que som,
més que donar
el que tenim

Aquests diumenges, quan estem acabant l'any litúrgic, la Litúrgia ens proposa escoltar i meditar alguns episodis molt concrets de l'activitat de Jesús a Jerusalem, lectures pròpies dels temps previs a la Setmana Santa.

Però és interessant recordar que la presència de Jesús a Jerusalem vol significar la seva relació amb el Temple (amb els seus ocupants, que el condemnaran a mort). Jesús, de dia, actua en el Temple (de nit, es refugia a Betània). El "temple" representa una forma de relació amb Déu a través de persones, llocs i accions considerades "sagrades" i, açò, moltes vegades esdevé una excusa per exercir un poder sobre els fidels.

L'evangeli d'avui recull dos moments ben diferents, però molt lligats entre ells. En el primer, Jesús expressa el seu judici sobre els mestres de la Llei. Ells pretenen ser tinguts per persones pietoses, "...ocupen els primers seients a les sinagogues... i es posen filactèries ben llargues" però "...devoren els béns de les viudes". Jesús no amaga que seran jutjats severament.

En el segon moment, que ens presenta l'evangeli d'avui, ens mostra una figura de contrast: la viuda pobre i explotada. L'escena és sorprenent: Jesús assegut davant la Sala del Tresor. "Assegut" és la posició pròpia del mestre i, també, del jutge. Jesús observa. "Molts rics hi tiren molt", d'allò que els sobra. Una viuda pobre hi tira poquíssim, "dues petites monedes", però és tot el que té. Jesús -mestre- crida els deixebles per donar-los un ensenyament important: la viuda pobre hi tira més que tots els rics.

La viuda pobre és esclava de la "ideologia del Temple", convertit en Sala del Tresor. Ella creu que ho dona tot a Déu en un acte de confiança en Ell, quan en realitat està augmentant el Tresor dels Mestres de la Llei. Però Jesús no mira el Tresor del Temple sinó el cor de la viuda, i posa de manifest la seva fe en Déu. Donant tot el que tenia per viure, aquesta viuda pobre esdevé anunci i intèrpret de la donació total de Jesús a la Creu.

Vicent Lladrés

LECTURES DE LA
MISSA DIÀRIASalm de la
4ª Setmana

DI. 8, Fèria: Sa 1, 1-7 / Sal 138 / Lc 17, 1-6.

Dt. 9, Dedicació de la Basílica del Laterà (F): Ez 47, 1-2. 8-9. 12 o bé: 1C 3, 9c-11. 16-17 / Sal 45 / Jo 2, 13-22.

Dc. 10, Sant Lleó El Gran, papa i doc-

tor de l'Església (MO): Sa 6, 1-11 / Sal 81 / Lc 17, 11-19.

Dj. 11, Sant Martí de Tours, bisbe (MO): Sa 7, 22-8, 1 / Sal 118 / Lc 17, 20-25.

Dv. 12, Sant Josafat, bisbe i màrtir (MO):

Sa 13, 1-9 / Sal 18 / Lc 17, 26-37.

Ds. 13, Fèria: Sa 18, 14-16; 19, 6-9 / Sal 104 / Lc 18, 1-8.

Dg. 14, XXXIII de Durant l'Any: Dn 12, 1-3 / Sal 15 / He 10, 11-14. 18 / Mc 13, 24-32.

pregar amb els salms

Caminar joiós (Salm 126)

Quan el Senyor renovà la vida de Sió (Sl 126,1).

El salm 126 recorda l'alegria de l'alliberament de l'exili de Babilònia (que havia durat 50 anys 587-538). Forma part dels cants de pelegrinatge a Jerusalem per les festes. La Llei de Moisès prescrivia tres grans pelegrinatges anuals: Pasqua, Pentecosta i Tabernacles (Ex 23; Dt 16), aquesta era la més alegre i concorreguda.

L'objectiu dels pelegrinatges era reunir les famílies que la vida quotidiana d'un país agrícola i ramader com Israel, retenia massa aïllades, així les festes, de març-setembre, època sense pluges, aconseguien que els membres de les dotze tribus es retrobessin al Temple de Jerusalem i afermessin la consciència

de formar el poble de Déu en un ambient joiós de fe i pregària.

Pel camí cantaven de memòria vells cants i pregàries, els salms eren com el "cançoner del pelegrí". Sempre suscitaven esperança i animaven la ruta, i més quan hi havia moments que el temor i la pena ho absorbia tot. El salm ensenya de manera senzilla, mitjançant les metàfores de l'aigua en el desert i de la collita després de la sembra, que el dolor és condició per arribar al goig, com la dura sembra ho és abans de l'alegre collita. Expressa la felicitat per un somni que s'ha esdevingut realitat: és un poble que el Senyor ha fet reviure.

Gadi Bosch Pons

la comunicació digital de l'Església (05)

Facebook

Facebook és la principal xarxa social que existeix en el món. El seu principal objectiu és donar suport per a crear i compartir continguts, i ampliar les relacions socials. És la que compta amb més usuaris, gairebé 3 milions a Espanya, només el supera Whatsapp.

Aquesta xarxa social ens permet tenir grups d'interès, enviar i rebre missatges, fer contactes, realitzar recerques, donar suport a causes o compartir les nostres opinions sobre diversos temes.

L'ús d'aquesta eina en l'àmbit personal és tan popular per la seva increïble facilitat d'ús, és ideal per a mantenir-te informat o en contacte. A més possibilita el diàleg directe amb les pàgines que segueixes i és un gran altaveu per a donar a conèixer continguts que consideres importants o necessaris que arribin a un major nombre de persones.

L'Església menorquina té en les xar-

xes socials un nou espai sobre el qual construir una renovada relació amb els fidels i amb la societat en general, proporcionant un espai virtual que ens permet transmetre els nostres missatges i la nostra acció; per això és molt positiu ser presents en aquest espai i mantenir-lo actualitzat. Facebook ha passat a ser part de la nostra vida personal i professional, però també de la nostra rutina.

l'entrevista a:

PARE MÀXIM MUÑOZ

El P. Màxim Muñoz és prevere claretí. El passat 29 d'octubre va impartir una xerrada a la parròquia de Sant Antoni Maria Claret de Ciutadella, amb motiu del 50 aniversari de la parròquia sota el títol «El pare Claret: passió per l'anunci de l'Evangeli».

Quins valors varen definir a Sant Antoni Maria Claret?

-El P. Claret va tenir una profunda experiència de l'amor de Déu i de la tendresa de Maria. I, com a resposta, una gran passió per l'evangelització, realitzada amb una dedicació molt intensa i creativa. També el va caracteritzar un gran amor a la Sagrada Escripura, que ell va conrear i va difondre en el poble de Déu. Admira també la seva fortalesa enfront les moltes adversitats i atacs que va patir, així com el testimoni d'una vida coherent amb el que predicava, marcat per la pobresa. Finalment destacaria la seva misericòrdia i cordialitat en el tracte amb les persones i en la predicació de l'Evangeli.

Quina vinculació tenen els claretians amb Menorca?

-El fet que Claret visités aquesta terra el 1860 ja és un bon motiu de joia i de proximitat, com també que hi hagi una parròquia que el tingui per titular. Això ha propiciat la vinguda d'alguns claretians per fer predicacions i xerrades. També hi ha una bona relació d'amistat entre claretians i mossens de Menorca pel fet d'haver estudiat junts als jesuïtes de Sant Cugat. D'aquí ve la meua amistat amb Mn. Antoni Fullana.

Què va voler transmetre o destacar amb la seva xerrada?

-He volgut subratllar el potent motor que va estimular la vida i l'activitat apostòlica del P. Claret: la passió per Crist i pel pròisme, que ell expressava com si fos un foc que li cremava dins i el portava a cercar tots els mitjans perquè Déu fos "conegut, estimat, servit i lloat". En relació amb aquest punt, he subratllat també el que podríem anomenar l'"estratègia" evangelitzadora del P. Claret: la capacitat per llegir la realitat, fixar prioritats i posar en marxa els mitjans més oportuns i eficaços en uns moments molt difícils.

Què suposa aquest aniversari per a la parròquia de Sant Antoni Maria Claret?

-Celebrar i recordar la figura del P. Claret, un evangelitzador de soca-rel, pot ser un gran estímul per a la Parròquia i ajudar-la a seguir en sintonia amb la proposta del Papa d'una Església "en sortida", missionera, i amb el pla pastoral de la diòcesi, que precisament aquest curs té per lema "una Església que surt a anunciar l'Evangeli".

Toni Olives

Agenda

Dia i col·lecta de l'Església Diocesana

Aquest cap de setmana, 6 i 7 de novembre, totes les col·lectes de les misses van destinades al sosteniment econòmic de les nostres parròquies.

Jornada Mundial dels Pobres

Diumenge 14 de novembre, a partir de les 11 h, trobada de fraternitat a la parròquia de Sant Francesc de Maó. Amb la presència del bisbe Francesc. Es farà un moment de pregària, una visita cultural a la parròquia, entre d'altres.

Curs director/a Lleure infantil i juvenil

Els Escoltes de Menorca posen en marxa un curs de Director-a de Lleure Infantil i Juvenil. Inscripcions obertes fins al 30 de novembre. Es pot realitzar la inscripció en el següent enllaç: <https://www.escoltesmenorca.org/escola/formacio-21-22/>

Jornada de formació per als catequistes

Del 19 al 21 de novembre tindran lloc al Santuari de Montserrat unes jornades de formació del SIC per als catequistes. Per a la inscripció, posar-se en contacte amb el Secretariat de Catequesi de Menorca: catequesi@bisbatdemenorca.org

Peregrinació al Santuari de la Mare de Déu de Lourdes

La Diòcesi de Menorca organitza un viatge a Lourdes del 25 al 27 de març de 2022. Presidirà el viatge el bisbe Francesc. Per a més informació, podeu contactar amb en Toni Mercadal al 629 450 140.

Notícies nostres

50 anys de la parròquia de Sant Antoni Maria Claret

La parròquia de Sant Antoni Maria Claret ha aconseguit aquests dies la celebració del seu 50 aniversari, amb una gran varietat de celebracions i activitats. Els actes van començar el 23 i 24 d'octubre, coincidint també amb la festa del sant patró. Després de la catequesi, el bisbe Francesc va presidir l'Eucaristia, concelebrada pels preveres que han estat rectors de la parròquia. En la seva homilia, el Bisbe va agrair a totes les persones que, al llarg d'aquest 50 anys, han viscut i testimoniats la seva fe en aquesta comunitat: els rectors, les religioses, els laics que han compromès la seva vida al servei de la comunitat.

Durant la celebració es van viure molts moments especials com la benedicció de la nova imatge de Sant Antoni Maria Claret, realitzada per l'escultor Joaquim Hernández Pellisa, i la presentació del llibre "Mig segle de vivències de fe. 50 anys de presència al barri", a càrrec de Joan Taltavull Sallord, coordinador d'aquest treball. En la seva exposició, l'autor va destacar que el desig del llibre ha estat el de compartir les vivències i els records de moltes de les persones que han format i formen

Pau Gener Fernández

part de la parroquia. Finalment, el 29 d'octubre va tenir lloc una xerrada a càrrec del P. Màxim Muñoz, en la qual va transmetre que Sant Antoni Mª Claret era un home que vivia apassionat per l'Evangelització. I, el 30 d'octubre, hi va haver batucada a la plaça de l'Empordà i també es van organitzar jocs per als fillets de la catequesi i l'Agrupament Escolta.

Més informació
escanejant el
següent Codi QR:

51 Assemblea Ordinària dels Escoltes de Menorca

El 29 d'octubre es va celebrar la 51 Assemblea General Ordinària dels Escoltes de Menorca, a la sala d'activitats de la Cooperativa San Crispin d'Alaior. Es va aprovar l'acta de l'assemblea anterior, les revisions dels plans anuals d'activitats i de formació, així com el Pla anual d'activitats per al curs 2021-22, i el pressupost per al 2022. Cal destacar la incorporació a l'associació de l'Agru-

pament Escolta Sant Climent. Després d'uns anys tancat, un grup de joves i pares i mares s'ha animat a obrir-lo de nou. D'altra banda, es va donar la benvinguda a Maria González com a nova secretària general de l'associació en substitució de na Clara Fedelich i, finalment, es va aprovar la incorporació del moviment escolta de Menorca a la Plataforma del Voluntariat de les Illes Balears.

Escoltes de Menorca (MSC)

Trobada anual dels Consells parroquials d'economia

El 30 d'octubre va tenir lloc, al Santuari de la Mare de Déu del Toro, la trobada anual dels responsables d'economia de les diferents parròquies de Menorca. Es va donar a conèixer el balanç econòmic de l'any 2020, que es pot consultar al portal de Transparència de la pàgina web del Bisbat, i es va presentar el pressupost de la Diòcesi per a l'any 2022. A més, es va valorar positivament el programa de gestió comptable que s'ha posat en marxa a les parròquies.

Així mateix, es va informar de la venda dels terrenys de l'OAR i que el 2022 es té previst iniciar les obres per a renovar el Santuari de la Mare de Déu del Toro, i incloure-hi una hostatgeria i casa d'espiritu-

alit. Aquest projecte està pendent de l'aprovació del document d'ordenació urbanística.

Bisbat de Menorca